

541

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 17 lipca 1997 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1997 r. oston socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1997 z dnia 21 lutego 1997 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 106 i Nr 80, poz. 510) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy pracowników górnictwa wykonujących pracę pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy, oraz osób już korzystających z oston socjalnych z powodu:

- 1) likwidacji kopalń węgla kamiennego, Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni oraz Kopalni Rud Cynku i Ołowiu „Bolesław” w Bukowni, jeśli zapisy układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych jednostkach przewidują stosowanie oston socjalnych, o których mowa w rozporządzeniu,
- 2) zmniejszenia zatrudnienia w przedsiębiorstwach robót górniczych i Przedsiębiorstwie Budowy Szybów w Bytomiu, objętych w dniu wejścia w życie rozporządzenia Układem zbiorowym pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r., spowodowanego likwidacją kopalń węgla kamiennego, w których przedsiębiorstwa te prowadziły roboty podziemne.

2. Przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do pracowników zwalnianych z czynnych kopalń węgla kamiennego, jeśli na ich miejsce zostaną przyjęci pracownicy z likwidowanych kopalń węgla kamiennego, którzy nie skorzystali z oston socjalnych w tych kopalniach.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostonie socjalnej — rozumie się przez to świadczenie socjalne oraz, z zastrzeżeniem § 4 ust. 2, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika”, dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika”, a ponadto uznaniowe świadczenia wypłacane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, jednorazowy ekwiwalent pieniężny za urlop górniczy, jednorazową odprawę socjalną, zasiłek socjalny i jednorazową odprawę zasiłkową,
- 2) pracownikach wykonujących pracę pod ziemią — rozumie się przez to pracowników, którzy ten rodzaj pracy mają określony w umowie o pracę zawartej na czas nie określony i pracę tę wykonywali w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie co najmniej trzech miesięcy przed otrzymaniem oston socjalnej,
- 3) kopalniach węgla kamiennego — rozumie się przez to każdą jednostkę, w ramach której funkcjonuje

lub funkcjonował zakład górniczy w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496), wydobywający węgiel kamienny metodą głębinową,

- 4) kopalniach węgla — rozumie się przez to kopalnie węgla kamiennego oraz przedsiębiorstwa robót górniczych i Przedsiębiorstwo Budowy Szybów w Bytomiu,
- 5) likwidacji kopalni — rozumie się przez to likwidację całości lub części kopalni.

§ 2. 1. Pracownikowi przysługuje oston socjalna na warunkach określonych rozporządzeniem za zgodą pracodawcy. Oston nie przysługuje jednak tym, którzy po uzyskaniu prawa do niej podjęli pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania oston socjalnych albo podjęli inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym w terminie jednego miesiąca jednostki zobowiązanej do wypłaty oston socjalnych.

2. Prawo do pobierania oston socjalnych przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych, z zastrzeżeniem § 8.

§ 3. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż trzy lata do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, w tym bez względu na wiek — może być przyznany urlop górniczy do czasu osiągnięcia uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia urlopu górniczego.

2. Postanowienia ust. 1 mogą mieć zastosowanie do pracowników nie objętych zamiarem zwolnienia, na ich wnioski, za zgodą pracodawcy.

§ 4. 1. Osoba korzystająca z urlopu górniczego otrzymuje świadczenie socjalne, deputat węglowy oraz nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika” oraz świadczenia z funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że osoba korzystająca z urlopu górniczego nabyła do nich uprawnienie przed uzyskaniem świadczenia socjalnego.

3. Od świadczenia socjalnego, deputatu węglowego oraz dodatkowej nagrody rocznej, o których mowa w ust. 1, pracodawca odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne.

§ 5. 1. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi przed dniem 1 stycznia 1997 r., jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6 pkt 2—5.

2. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi poczynawszy od dnia 1 stycznia 1997 r., jest wypłacane w kwocie stanowiącej 70% pomniejszonego o wynagrodzenie wynikające z pracy w godzinach nadliczbowych — miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6 i § 7.

§ 6. W kopalniach węgla:

- 1) miesięczne świadczenie socjalne, o którym mowa w § 5 ust. 2, w I kwartale 1997 r. nie może być niższe od 769,96 zł brutto,
- 2) świadczenie socjalne, o którym mowa w § 5 ust. 1 i 2, jest waloryzowane kwartalnie wskaźnikiem wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty — bez nagród rocznych — obliczonym dla wszystkich pracowników kopalń węgla kamiennego zatrudnionych pod ziemią, określonym w pkt 3, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją,
- 3) wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, o którym mowa w pkt 2, na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obciążającego koszty — bez nagród rocznych — pracowników kopalń węgla kamiennego zatrudnionych pod ziemią, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni,
- 4) wysokość świadczenia socjalnego z tytułu urlopu górniczego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń,
- 5) waloryzacja świadczenia socjalnego dla osoby, której przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału,
- 6) o wskaźniku wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, o którym mowa w pkt 3, informuje Minister Gospodarki.

§ 7. 1. Miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni w I kwartale 1997 r. nie może być niższe od 510 zł brutto.

2. Miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników Kopalni Rud Cynku i Ołowiu „Bolestaw” w Bukow-

nie w I kwartale 1997 r. nie może być niższe od 570 zł brutto.

3. Świadczenia socjalne w jednostkach, o których mowa w ust. 1 i 2, są waloryzowane kwartalnie wskaźnikiem wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, obciążających koszty — z wyłączeniem nagród rocznych, wypłat odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym — określonym w ust. 4, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją.

4. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 3, na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdej jednostki wymienionej w ust. 1 i 2, jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w każdej z tych jednostek, ustalonego na zasadach określonych w ust. 3, z ostatniego kwartału, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

5. Zasady określone w § 6 pkt 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Osoba, której przyznano urlop górniczy, może — na swój wniosek — otrzymać jednorazowy ekwiwalent pieniężny za urlop górniczy w wysokości stanowiącej iloczyn miesięcznego świadczenia socjalnego oraz liczby miesięcy pozostających do zakończenia okresu, na który świadczenie przyznano.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać prośbę o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron z dniem wypłaty jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy. Wyrażenie przez pracodawcę zgody na wypłatę tego ekwiwalentu jest równoznaczne ze zgodą na rozwiązanie umowy o pracę i z zakończeniem urlopu górniczego.

§ 9. 1. Zasitek socjalny przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 1997 r. jest wypłacany w każdym miesiącu przebywania na nim, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń w jednostce go wypłacającej, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Poczynawszy od dnia 1 stycznia 1997 r. w Wałbrzyskich Kopalniach Węgla Kamiennego, Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” i Kopalni Węgla Kamiennego „Sosnowiec” SA — pracownikowi nie uprawnionemu do urlopu górniczego, któremu nie zaproponowano nowego zatrudnienia, może być przyznany zasitek socjalny, wypłacany miesięcznie w wysokości 55% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 3—5.

3. Miesięczny zasitek socjalny, o którym mowa w ust. 2, w I kwartale 1997 r. nie może być niższy od 699,98 zł brutto.

4. Zasiłek socjalny, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest waloryzowany kwartalnie według zasad określonych w § 6 pkt 2—5.

5. Od zasiłku socjalnego pracodawca odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne.

§ 10. Otrzymującemu świadczenie socjalne albo zasiłek socjalny, który samodzielnie, z własnej inicjatywy, znajdzie nowe zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania oston socjalnych — z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią — i zgłosi ten fakt podmiotowi zobowiązanemu do wypłacenia świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego, przysługuje:

1) 50% przyznanego świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie lub zasiłek przyznano, albo

2) jednoznaczowa odprawa socjalna lub zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% przyznanego świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego oraz liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który świadczenie lub zasiłek przyznano.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1997 r.

Minister Gospodarki: *W. Kaczmarek*

542

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 17 lipca 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wyroby ze względu na potrzebę ochrony zdrowia i środowiska.

Na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 46, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wyroby ze względu na potrzebę

ochrony zdrowia i środowiska (Dz. U. Nr 133, poz. 690 i z 1996 r. Nr 155, poz. 766), w załączniku nr 1 w pozycji 10 wyrazy „od 1 lipca 1997 r.” zastępuje się wyrazami „od 1 stycznia 1998 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1997 r.

Minister Gospodarki: *W. Kaczmarek*

543

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 lipca 1997 r.

w sprawie wymogów, jakim powinny odpowiadać pod względem technicznym i sanitarnym urządzenia i pomieszczenia, w których można wykonywać indywidualną praktykę pielęgniarki i położnej.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urządzenia i pomieszczenia, w których pielęgniarka, położna może wykonywać indywidualną praktykę, powinny odpowiadać, pod względem technicznym i sanitarnym, wymogom określonym w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Urządzenia i pomieszczenia, w których pielęgniarka, położna może wykonywać indywidualną prak-

tykę na podstawie zawartej z innym podmiotem niż zakład opieki zdrowotnej umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, powinny odpowiednio odpowiadać pod względem technicznym i sanitarnym wymogom określonym w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R.J. Żochowski*